

ת"פ 42894/09/19 - מדינת ישראל נגד מ. תקשורת ומדיה בע"מ, מ.מ.ה שרות זמין בע"מ, יצחק מאיר עדס, אברהם אייזנברג, עליזה נדלר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 42894-09-19 ישראל נ' מ. תקשורת ומדיה
בע"מ ואח'

לפני כבוד השופט דנה אמיר
המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשמים 1.מ. תקשורת ומדיה בע"מ
2.מ.ה שרות זמין בע"מ
3.יצחק מאיר עדס
4.אברהם אייזנברג
5.עליזה נדלר

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד תאיר בן שושן

ב"כ הנאשם 4 - עו"ד איריס שמואלי

הנאשם 4

גזר דין לנאשם 4

רקע ותמצית האישום

1. הנאשם 4 הורשע על יסוד הודייתו במפורט בכתב האישום אשר הוגש במסגרת הסדר טיעון דיוני (להלן: "**כתב האישום**"), בביצוע 4 עבירות לפי סעיף 117(א)(3) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו - 1975 (להלן: "**חוק מע"מ**") וריבוי עבירות לפי סעיף 117(א)(5) לחוק מע"מ.

2. על פי המפורט בחלק **הכללי לכתב האישום**, החברות מ.תקשורת ומדיה בע"מ ומ.ה שרות זמין בע"מ שהן נאשמות 1 ו-2 (להלן: "**החברות/הנאשמות 1 ו-2 בהתאמה**"), נוסדו ביום 25.10.2011 ובתקופות הרלבנטיות לכתב האישום עסקו בביצוע שליחויות עבור גורמים שונים. חלק מפעילות הנאשמות 1 ו-2 נעשה על ידי עובדים שכירים וחלק על ידי "פריילנסרים" אשר קיבלו תשלום מלקוחות כנגד חשבוניות שהוצאו על ידי נאשמות 1 ו-2 בניכוי מע"מ ועמלה (להלן: "**העובדים הפריילנסרים**"). נאשם 3 שימש בתקופות הרלבנטיות כמנהל, דירקטור והיה בעל המניות

עמוד 1

היחיד בנאשמות 1 ו-2. הנאשמת 5 רשמה את נאשם 3 כבעלים של נאשמות 1-2, בעוד שבפועל שימשה יחד עם משה בן צבי ז"ל (להלן: "בן צבי"), כמנהלת פעילה של נאשמות 1 ו-2. הנאשם 4 (להלן: "הנאשם") עבד בנאשמות 1 ו-2 כמנהל, אחראי על סידורי עבודה ופיקוח על שליחויות שבוצעו על ידי עובדי הנאשמות 1 ו-2 ועל ידי העובדים הפריילנסרים.

3. על פי **האישום הראשון**, בתקופה שאינה ידועה למאשימה, פנתה נאשמת 5 יחד עם בן צבי לנאשם 3 והציעה לו לרשום על שמו את פעילות נאשמות 1 ו-2, בעוד שבפועל ינוהלו על ידי נאשמת 5 ובן צבי יחד עם הנאשם. בשנים 2011-2012 ניכו נאשמות 1 ו-2 (בטעות נכתב באישום הראשון בסעיפים 2.א ו-2.ב כי המדובר בנאשמות 3 ו-4, ואני מורה על תיקונו כעת בהסכמת הצדדים) באמצעות נאשמים 3 ו-5 מס תשומות בסך כולל של 1,666,174 ₪, על סמך 31 חשבוניות מס, מבלי שסופקו להן בפועל השירותים ו/או הטובין המפורטים בחשבוניות (להלן: "החשבוניות הכוזבות"). ניכוי החשבוניות הכוזבות בוצע בשני דוחות תקופתיים על שם כל אחת מנאשמות 1 ו-2, כמפורט בסעיף 2 לאישום ובנספח א' לכתב האישום. בגין אישום זה יוחסו לנאשם 4 עבירות של מסירת ידיעה לא נכונה בלא הסבר סביר.

4. הנאשם לא הואשם בפרט **האישום השני** בו הואשמו יתר הנאשמים בניהול פנקסי חשבונות כוזבים ורשומות אחרות כוזבת במטרה להתחמק מתשלום מס. על פי **האישום השלישי** בשנים 2011-2012 הוציא הנאשם, על שם נאשמות 1 ו-2, חשבוניות מס שסכום המס הנובע מהן הוא בסך 3,110,653 ₪ לעובדים פריילנסרים, מבלי שבוצעו בפועל העסקאות המפורטות בהן (להלן: "החשבוניות"), כמפורט בסעיף 1 לאישום ובנספח ב' לכתב האישום. בגין מעשיו אלה יוחסו לנאשם ריבוי עבירות של הוצאת חשבוניות מבלי שהיה זכאי לעשות כן.

5. במקרה זה הגיעו הצדדים להסדר טיעון דיוני שאינו כולל הסכמה עונשית עוד טרם הגשת כתב האישום, במסגרתו הסכימו על הגשת כתב האישום בנוסחו זה, בו יודה הנאשם. עוד הוסכם כי ככל שיחזור בו הנאשם מההסכמה להודות, תגיש המאשימה חלף כתב האישום שהוגש כתב אישום מתוקן, אשר נוסח עוד טרם הגעת הצדדים להסדר, ברוח מכתב היידוע המפורט שנשלח לנאשם, ואף ללא הסכמת הנאשם לנוסח כתב האישום המתוקן שיוגש.

6. בין הצדדים הוסכם כי הצדדים יטענו באופן "פתוח" לעונש, תוך שהוסכם גם על השתתפות קנס ששיעורו יקבע על ידי בית המשפט לאחר שמיעת טיעוני הצדדים, ומשך המאסר תחתיו יקבע על פי שיקול דעת בית המשפט. בנוסף הסכימו כי על הנאשם יגזר עונש של מאסר על תנאי שמשכו יקבע על פי שיקול דעת בית המשפט, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירות מסוג פשע על פי חוק מע"מ. הוסכם כי הנאשם יוכל לבקש שיוזמן בעניינו תסקיר לעונש, והמאשימה תותיר את ההחלטה לשיקול דעת בית המשפט. בנוסף הוסכם כי הצדדים יוכלו לטעון שנאשמות 1 ו-2 הוציאו את החשבוניות בהיותן "חברות העסקה" כמפורט בסעיף 3 לחלק הכללי לכתב האישום, ובהתאם לפרקטיקה שהייתה נהוגה ומוכרת בדיון עד לשנת 2010, ולאחר מכן לא הוכרה בדיון (ת"פ (ת"א) 5399/04 **מדינת ישראל נ' חברת יגעת מצאת בע"מ**, ע"פ 7366/09 **מדינת ישראל נ' יגעת ומצאת בע"מ ואח'** (להלן: "עניין יגעת מצאת").

תסקיר שירות המבחן

7. תסקיר לעונש נושא תאריך 30.7.2020 התקבל בעניינו של הנאשם בו פורטו נסיבות חייו. הנאשם כבן 58, גרוש ואב ל-6 ילדים, ביניהם 3 קטינים בגילאים 12-6 ממערכת זוגית נוספת אשר הסתיימה על רקע קשיים כלכליים בעקבות מעורבותו בהליך הנדון. על פי התסקיר מנהל כיום מערכת יחסים זוגית חדשה מזה 3 שנים. לדבריי הנאשם חלה בסוכרת בגיל 42 ומטופל תרופתית באופן לא יציב. לפי דבריו, בעקבות ההליך דנן החל להתמודד עם מורכבות במצבו הנפשי, מצב רוח ירוד וקשיי תפקוד ושינה, ואף פנה לייעוץ פסיכיאטרי בו הומלץ לו על טיפול תרופתי, אך הוא אינו נוטל טיפול זה בקביעות. לדבריו, בעקבות המשבר מתקשה לבסס יציבות תעסוקתית, לאורך חייו הבוגרים עסק בתחום השליחויות, ומזה כשנה מועסק בעבודות מזדמנות בתחום זה.

8. בתסקיר פורט כי לדברי הנאשם הועסק על ידי נאשמות 1 ו-2 כשליח בשנים 2011-2012, וכי סייע בגיוס עובדים ושיווק את החברות בקרב השליחים. בנוסף פורט כי בעל החברות עמו ביסס יחסים טובים סייע לו כלכלית בהלוואת כספים. הנאשם שלל מעורבות שולית, טען כי הועסק בתחום השליחויות בלבד, תיאר התנהלות חוקית במסגרת תפקידו, ומסר כי לא נטל חלק בניהול ולא בהוצאת החשבוניות לעובדים פרילנסרים בניגוד לנטען בכתב האישום. לתפיסתו, היה קורבן להתנהלות לא חוקית של המעורבים בעבירות ושמנו נקשר לביצוען ללא הצדקה. התרשמות שירות המבחן היא כי הנאשם התקשה לקבל אחריות על ביצוע העבירות, הציג עמדה קורבנית, וטען כי הודה בביצוען כדי לסיים את ההליך המשפטי בהקדם. בנוסף תיאר מחירים אישיים כלכליים ונפשיים מאז הסתבכותו, מתיחות בקשר הזוגי, בעיות רגשיות של ילדיו, וקושי להשתקם כלכלית. הנאשם אף תיאר קושי בתחום התעבורה, כשלטענתו כלי הרכב בהם נהגו השליחים היו רשומים על שמו, והוא נאלץ לשאת בענישה בגין עבירות שביצעו, רישונו נשלל ופרנסתו נפגעה והוא נוהג ללא רישיון נהיגה תקף.

9. שירות המבחן ציין כי הנאשם הביע נכונות מילולית להשתתף בטיפול, אך ההתרשמות היא כי הוא ממוקד במחירים האישיים אותם הוא משלם ומתקשה להתייחס באופן ביקורתי למעשיו, מגלה קושי להתנהל באופן מסתגל מול גבולות חיצוניים, וכן קושי בבחינת פתרונות ודרכי התמודדות מותאמים ומקובלים במצבי דחק. צוין כי השלכת האחריות למצבו של הנאשם על גורמים חיצוניים והקושי בביקורת עצמית אינם מאפשרים המשך תהליך של העמקה וטיפול. אשר לגורמי סיכון במצבו של הנאשם ציין שירות המבחן את קשייו ליטול אחריות לביצוע העבירות, ותובנתו הנמוכה באשר לבעייתיות התנהלותו. בנוסף, עמדתו הקורבנית וקשייו להיענות לגבולות. כגורמי סיכוי לשיקום צוינה התרשמות שירות המבחן כי לאורך חייו השקיע הנאשם כוחות בשמירה על תפקוד תקין במישורי חייו, את רצונו לנהל אורח חיים נורמטיבי, ואת קיומן של מערכות תמיכה משמעותיות בחייו. בנסיבות המתוארות לא בא שירות המבחן בהמלצה שיקומית בעניינו של הנאשם.

10. להשלמת התמונה יש לציין כי **בדין שהתקיים ביום 6.8.2020 לאחר קבלת התסקיר**, לאור טענותיו בפני שירות המבחן לפיהן לא ביצע את העבירות ודבריו בפתח אותו הדיון, הסברתי לנאשם כי אל לו להודות במעשים שלטענתו לא ביצע, וכי על אף שכבר הודה, זכותו לעמוד על חפותו ולנהל משפט. בנוסף, כי לא תתקבל הודיה המבוססת אך על הרצון לסיים מהר את ההליך. בדיון נערכו הפסקות, ואף הקראה חוזרת של כתב האישום לנאשם. בסופו של יום עמד הנאשם על הודייתו במפורט בכתב האישום, ואף הבהיר כי הוא מבין את השלכות ההודיה, והדיון נדחה לטיעון לעונש.

תמצית טיעוני המאשימה לעונש

11. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים המוגנים בעבירות שביצע הנאשם ועתרה כי יקבע לכלל העבירות מתחם ענישה אחד כאירוע, בין 10 ו- 20 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי וקנס בגובה של 5%-10% מסכום המחדל. לטענתה מעשי הנאשם פגעו פגיעה שהיא ברף גבוה מאוד בערכים המוגנים, גם אם המדובר בעבירות לפי סעיף 117(א) לחוק מע"מ, שאינן דורשות כוונה להתחמק מתשלום מס, בשים לב לגובה הנזק שנגרם מהמעשים בסכום מס של כ- 4.7 מיליון ₪ ולביצוע העבירות בשיטתיות על פני שנה שלמה. ב"כ המאשימה הפנתה לריבוי העבירות, ולכך שהמדובר בעבירות שביצוען קל וגילויין קשה, לרווח הכלכלי לצד ביצוע העבירות ולחשיבות ההרתעה, והגישה טבלת פסיקה התומכת במתחם הענישה לו עתרה.

12. עתירת המאשימה היא כי עונשו של הנאשם יקבע בחלקו האמצעי של מתחם הענישה, תוך שהפנתה לכך שהנאשם לא הסיר את המחדלים, ואף לא ניסה להסירם חרף חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות. לקולא ציינה את הודיית הנאשם וחיסכון הזמן השיפוטי, תוך שהבהירה כי המאשימה מודעת לתפקיד הנאשם בחברות, וכי הנאשם לא ניהל לבדו את המערך העברייני. עוד ציינה כי לנאשם אין עבר פלילי רלבנטי, והגישה את רישומו הפלילי **עמ' 1**. ביחס לקנס, הפנתה לחשיבות שבהטלתו בסוג זה של עבירות, על מנת לבטל את הכדאיות הכלכלית שלצדן.

תמצית טיעוני ההגנה לעונש

13. ב"כ הנאשם הדגישה בטיעוניה כי הנאשם הורשע בביצוע עבירות מס ברשלנות, בלא הסבר סביר, קרי, ללא כוונת מרמה, זדון, ואף לא בכוונה להתחמק מתשלום מס. בטיעוניה, הפנתה לעובדות כתב האישום וטענה כי המעוולים העיקריים הם נאשמת 5 ובן זוגה אשר נפטר, שמינה את נאשם 3 כאיש קש, והם היו בעלי השליטה בחברות, הנאשמות 1 ו-2, ועשו בהן כרצונם. לטענת הסנגורית הנאשם היה סדרן עבודה בנאשמות 1 ו-2, אשר סידר את עבודת השליחים, וכתב האישום אינו מייחס לו כל שליטה בהנהלת החשבונות. בנוסף הפנתה לכך שתחום העיסוק של נאשמות 1 ו-2 היה ביצוע שליחויות באמצעות עובדים פרילנסרים שקיבלו תשלום מלקוחות כנגד חשבוניות שהוצאו על ידי נאשמות 1 ו-2. עוד טענה כי עובדות כתב האישום נוגעות לחלק קטן מפרשה גדולה ומורכבת יותר שראשיתה שנים רבות קודם לכן, בה המעוול העיקרי הוא אדם בשם חיים מנחם, אשר הקים צי חברות שעבדו באמצעות חשבוניות העסקה מהסוג הנדון, ואף הפנתה לגזרי דין שניתנו כנגד מעורבים נוספים בפרשה הרחבה, גיא פלץ ואריק כהן, עליהם נגזרו 7 ו-9 חודשי מאסר בעבודות שירות, אשר הורשעו בביצוע עבירות לפי סעיף 117(ב) לחוק מע"מ.

14. לדבריי הסנגורית, הנאשם הקים בצעירותו חברת שליחויות, נקלע לקשיים ומסר את החברה שבבעלותו לחיים מנחם, אשר לטענתו הונה אותו. תחילת הקשר הייתה בסיוע הדדי, אך חיים מנחם השתלט על החברה של הנאשם וחברות נוספות, ובנה מערך חברות שעסקו במתן חשבוניות העסקה. לטענתה, הוצאת חשבוניות העסקה לפרילנסרים הייתה פרקטיקה גלויה ונהוגה משך שנים. בהקשר זה הפנתה לכך שחיים מנחם הועמד לדין בעבר במסגרת **עניין יגעת מצאת**, בקשר לחשבוניות העסקה, בהליך בבית משפט השלום זוכה, ובערעור נהפך פסק הדין המזכה. לטענתה, נסיבות אלה מלמדות כי הפרקטיקה של חשבוניות העסקה נהנתה מלגיטימיות עד חודש ספטמבר 2010, עת נהפך הזיכוי בערעור. עתירת הסנגורית היא כי יקבע מתחם ענישה שתחתיתו מאסר על תנאי, או כזה לצד של"צ, ובתקרתו עונש של

מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות. עוד טענה כי הענישה היא לעולם אינדיבידואלית, והפנתה ופירטה פסיקה לתמיכה בטענותיה.

15. ב"כ הנאשם הפנתה גם לנסיבותיו האישיות של הנאשם, קשייו הכלכליים, הליך פשיטת הרגל שעבר, ומסירותו לילדיו והגישה ראיות לעונש (ענ"1 - ענ"9). לדבריה הנאשם נקלע להליך פשיטת הרגל בשל יחסיו עם חיים מנחם, לאור ערבויות עליהן חתם, ואף ציינה כי לנאשם אין עבר פלילי למעט עבירת בנייה שאיננה ממין העניין. ב"כ הנאשם הדגישה את חלופת הזמן מאז ביצוע העבירות וטענה לשיהוי ניכר, ולכך שבנסיבות אלה ענישה על דרך של מאסר, וודאי מאסר בפועל, איננה ראויה. אשר להסרת המחדל טענה כי הנאשם אינו הגורם שאמור להסיר את מחדלי כתב האישום בהיותו סדרן עבודה בלבד, תוך שהבהירה כי איש מרשות המסים מעולם לא פנה לנאשם לשם כך, ולטענתה לא בכדי. עתירת הסנגורית היא כי לאור מצבו האישי, הכלכלי והרפואי של הנאשם, ועל בסיס ראיות שהוגשו, תיגזר על הנאשם ענישה מתונה בדמות של"צ. ב"כ הנאשם הבהירה כי היא ערה למפורט בתסקיר שהתקבל בעניינו של הנאשם, ולכך שלא ניתנה המלצה קונקרטית בעניינו, אך עתרה לשקילת שיקולי שיקום, תוך שציינה שהופתעה מעמדת קצינת המבחן. בראי כלל נסיבות הנאשם, עתרה כי תינתן לו הזדמנות להשתקם ואף הפנתה לתקופת החירום בשל מגפת הקורונה.

דבר הנאשם

16. הנאשם מסר הוא מבקש שיהיה לו כוח להמשיך ולפרנס את ילדיו הקטינים שמצבם מורכב ולומדים בבתי ספר מיוחדים, ציין כי חלפו כ- 8.5 שנים מאז הפרשה, וביקש התחשבות.

מתחם העונש ההולם

17. מתחם העונש ההולם נקבע בהתאם לעקרון המנחה בענישה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו, תוך התחשבות בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה.

18. הערכים המוגנים הנפגעים מהעבירות הנדונות זהים לאלה הנפגעים מביצוע עבירות מס הכוללות כוונה להתחמק מתשלומי, ובכללם ערך השוויון, אמון הציבור בשלטון החוק, והאמון הניתן בעוסקים או מי מטעמם כי יגישו דיווחים כחוק וישלמו את המס המתחייב. ביצוע עבירות מהסוג דנן גורם לנזק לפעילות התקינה של מנגנון המסים ולפגיעה ממשית בקופה הציבורית המביאה לפגיעה בכל אחד ואחת מאזרחי המדינה, ובפרט בציבור הנשען על השירותים הציבוריים. אמנם העבירות שבביצוען הורשע הנאשם כלולות בסעיף 117(א) לחוק מע"מ והעונש לצדן הוא שנת מאסר, אך יחד עם זאת, עבירות אלה בשל אופיין, קלות מאוד לביצוע וגיליון קשה. נקבע לא אחת כי עבירות אלה מצויות בתווך שבין עבירות אי הדיווח לבין עבירות המרמה והמטרה מבחינת חומרתן (ראו בהקשר זה: עפ"ג (חי') 31182-04-14 פיקהולץ נ' רשות המסים (22.04.2014) ות"פ (ת"א) 50016-05-12 כ.ר.א.מ נ' מדינת ישראל (8.5.2016)). כידוע, בשורת פסקי דין אף נקבע כי כשבעבירות מס עסקינן, בין אם אלה כוללות כוונה להתחמק מתשלום מס או לא, ואף באלה המכונות "עבירות טכניות" שעניינן אי דיווח, מקבלים האינטרס הציבורי ושיקולי ההרתעה

ובכללם הרתעת הרבים בכורה על פני נסיבות אישיות (ראו לדוגמא: רע"פ 4323/14 מולדובן נ' מדינת ישראל (26.6.2014) ורע"פ 977/13 אודיז נ' מדינת ישראל (20.2.2013)).

19. מבלי להתעלם מהקביעות הנורמטיביות שלעיל, בעת בחינת מידת הנזק לערכים המוגנים ממעשי הנאשם, אין להתעלם מכך שהנאשם הוא היחיד מבין הנאשמים בכתב האישום שהואשם והורשע בביצוע עבירות שאין לצדן כוונה להתחמק מתשלום מס, וכי לא נטען כי היה יוזם העבירות או הדמות המרכזית ביותר בכתב האישום. בכך יש כדי להביא למיתון מסוים בנסיבות בעניינו חרף סכום הנזק האדיר שנגרם מביצוע העבירות. בנוסף, ומבלי למעט מהאחריות לביצוע העבירות, יש לתת את הדעת לכך שעל פי החלק הכללי לכתב האישום, במסגרת תפקידו בנאשמות 1 ו-2 כמנהל, תחום עיסוקו של הנאשם היה סידורי העבודה ופיקוח על השליחויות שבוצעו על ידי עובדי נאשמות 1 ו-2 והעובדים הפריילנסרים. עוד יש לזכור כי הנאשם לא הואשם באישום השני הנוגע לניהול ספרי חשבונות כוזבים מתוך כוונה להתחמק מתשלום מס כמו יתר הנאשמים, הגם שהוא זה אשר יוחסה לו הוצאת החשבוניות מבלי שהיה זכאי לעשות כן.

20. שקלתי גם את טענות ההגנה בדבר הרקע הנטען של הנאשם, עיסוקו בתחום השליחויות במסגרת חברת דרך ארץ שהייתה בבעלותו, ואת הטענה לפיה חיים מנחם שהיה בעל מערך חברות העסקה השתלט עליה. עובדות אלה אינן מפורטות בכתב האישום ומובן כי לא ניתן לקבוע קביעות עובדתיות בקשר אליהן או להסתמך עליהן. נתתי דעתי גם לכך שהעבירות אשר בוצעו על ידי הנאשם אינן רגעיות או חד פעמיות ולכך שהנאשם יכול היה לחדול בכל עת מביצוע העבירות, אך המשיך לבצען. כאמור, הנאשם התנהל באופן שיטתי בביצוע העבירות משך כשנה ואף גרם במעשיו (ביחד עם אחרים) לנזק האדיר לקופה הציבורית בסך של ₪ 4,777,827 ובכך היבט לחומרה בעת בחינת הנסיבות.

21. בעת בחינת הנסיבות נתתי דעתי לטענת ההגנה לפיה הוצאת חשבוניות העסקה הייתה גלויה ולגיטימית עד שלהי שנת 2010, וכי בכך יש כדי למתן את מידת הפגיעה בערכים המוגנים ממעשי הנאשם, אך דעתי איננה כדעתה. אינני מוצאת צורך להידרש לטענה לפיה הוצאת חשבוניות העסקה הייתה לגיטימית עובר לחודש ספטמבר 2010, ויש לזכור כי לטענת הסנגורית עצמה כתב אישום המייחס עבירות מס בגין פעילות זו ממש הוגש ונדון במסגרת **עניין יגעת ומצאת**, כך שנראה כי עמדת הרשויות מראש הייתה כי אין המדובר בפעילות לגיטימית. כך או כך, ברור כי לכל הפחות בעת ביצוע העבירות על ידי הנאשם, בשנים 2011-2012, הוכרע כי התנהלות מסוג זה איננה חוקית והיא אסורה - ולמרות האמור, לא נמנע הנאשם מלעסוק בכך ולהוציא חשבוניות, ואף מסר מתוקף תפקידו כמנהל בנאשמות 1 ו-2 ידיעות לא נכונות בלא הסבר סביר כמפורט באישום הראשון. בראי כלל המפורט, מסקנתי היא כי במעשיו פגע הנאשם פגיעה לא מבוטלת בערכים המוגנים, גם אם זו איננה ברף הגבוה השמור למקרים בהם היסוד הנפשי שבסיס העבירה הוא כוונה להתחמק מתשלום מס.

22. לשם קביעת מתחם הענישה בחנתי גם את הענישה הנוהגת בעבירות המיוחסות לנאשם. בקשר **לענישה הנוהגת** יש לזכור כי אין זה המדד היחיד ואף לא החשוב ביותר בעת קביעת מתחם הענישה. כידוע, מתחם הענישה אינו עניין אריתמטי פשוט אלא מגלם הכרעה ערכית המבוססת על שיקולים שונים שמדיניות הענישה היא רק אחד מהם, כשעצם העובדה שלעולם יוכל כל צד למצוא פסקי דין התומכים בעמדתו, מלמדת כי אין המדובר במדד מדויק (ע"פ 3877/13 ג'אבלי נגד מדינת ישראל (17.11.2016), עפ"ג (ת"א) 12063-04-15 בראונר נ' מדינת ישראל

((20.07.2015)).

23. כזכור, במקרה זה המדובר בעבירות שעניינן מסירת ידיעות לא נכונות בלא הסבר סביר על פי אמת המידה האובייקטיבית, והוצאת חשבוניות מס מבלי שהיה זכאי לעשות כן, שהיסוד הנפשי לצידן אינו כולל זדון וכוונה להתחמק ממס והן מצויות בתווך שבין עבירות המס במדרג הגבוה ביותר ובין אלה שבמדרג הקל, שעיקרן בהפרת חובת דיווח או ביצוע עבירה בניגוד להוראות (להרחבה ראו והשוו: ת"פ (ת"א) 53984-07-14 **פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה נ' דרקסלר** (15.5.2015) ביחס לעבירה לפי סעיף 217 לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 (להלן: "**פקודת מס הכנסה**") שיסודותיה דומים).

24. מבחינת הפסיקה עולה כי לצד עבירות מהסוג הנדון ענישה מגוונת. קיימים מקרים בהם נגזרת על נאשמים ענישה ממשית הכוללת עונשי מאסר מאחורי סורג ובריה וקנסות משמעותיים, בפרט כאשר מדובר בביצוע עבירות על פני תקופה ארוכה ובהיקף משמעותי. לצד זאת, ישנם מקרים בהם תחתית מתחם הענישה נקבעה על עונש של מאסר לתקופה אותה ניתן לרצות בעבודות שירות, ואף נגזר עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות בנסיבות המקרה.

25. עיינתי בפסיקה אליה הפנו הצדדים, חלקה נוגעת לעבירות לפי סעיף 117(א)(6) לחוק מע"מ ופחות לרבנטית לענייננו. מתוך הפסיקה אליה הפנו הצדדים מצאתי להפנות לפסיקה שלהלן המדגימה את מתחמי הענישה והענישה שנגזרה בגין ביצוע עבירות מהסוג הנדון, על ההבחנה הנדרשת בין הנסיבות שם לענייננו:

רע"פ 8423/16 **דגן נ' מדינת ישראל** (9.11.2016), שם דובר במבקש אשר הורשע על יסוד הודייתו בביצוע עבירות על פי סעיפים 117(א)(3), 117(א)(13) ו- 117(א)(6) לחוק מע"מ, בכך שבין השנים 1999 ועד 2007 לא הוציא 9 חשבוניות מס בסך של 6,230,762 ₪ בגין מכירת דירות על ידי חברה בניהולו ולא רשם את מלוא העסקאות בספרי החברה, ובכך נמנע מתשלום מס בסך של 888,494 ₪. בנוסף, הגיש דוחות תקופתיים רבים באיחור. מתחם הענישה נקבע בין 8 עד 24 חודשי מאסר בפועל לכלל העבירות כאירוע, לצד ענישה נלווית. על המבקש, שלא הסיר את מחדלי כתב האישום נגזרו 12 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. בית המשפט המחוזי בערעור מצא כי מתחם הענישה אשר נקבע במקרה זה הולם וראוי והפחית את עונשו של המבקש ל- 8 חודשי מאסר, נוכח נסיבותיו האישיות וניסיונותיו להסיר את מחדלי כתב האישום, כשבמועד הערעור הסיר את מחציתו. בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט העליון נדחתה. במקרה זה ובשונה מעניינו היה המבקש הנאשם והאורגן היחיד אשר ביצע את העבירות לצד החברה, והעבירות בוצעו על ידו על פני תקופה ממושכת מאוד, בין 1999-2007, ובסכום משמעותי, הגם שסכום המס שנגזל מקופת המדינה נמוך מזה שבענייננו.

עפ"ג (י-ם) 11241-09-16 **צימרמן נ' מדינת ישראל** (31.10.2017) שם דובר במערער אשר הורשע על יסוד הודייתו בביצוע 16 עבירות לפי סעיף 117(א)(3) לחוק מע"מ, בכך שמסר, יחד עם החברה אותה ניהל, ידיעה לא נכונה בלא הסבר סביר כאשר ניכה ביחד עם החברה שבניהולו בדוחות התקופתיים שהוגשו על שמה מס תשומות בהסתמך על 230 חשבוניות מס מבלי שבוצעו העסקאות המפורטות בהן בין השנים 2007-2010. סכום מס התשומות שנוכה הוא בסך 2,909,706 ₪. בגזר הדין הדגיש בית משפט השלום כי

אינו מקבל טענה בדבר מעורבות של אדם אחר דומיננטי בביצוע העבירות וקבע מתחם ענישה שבין 15 ועד 30 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית. בערעור, בין היתר לאור מדיניות הענישה בעבירות לפי סעיף 117(א) לחוק מע"מ, התערב בית המשפט המחוזי בעונש שנקבע, קבע כי מתחם העונש ההולם הוא בין 10 ובין 20 חודשי מאסר, והפחית את תקופת המאסר שנגזרה על הנאשם ל- 12 חודשי מאסר בפועל וכך גם את שיעור הקנס שנגזר. בית המשפט המחוזי ציין כי טענות ההגנה בדבר הפעלת הנאשם על ידי אחר חורגות מעובדות כתב האישום המתוקן ולכן אינן מקימות עילה להקלה בענישה (ראו גם את הפסיקה המפורטת שם).

26. בעת בחינת מדיניות הענישה בחנתי גם את גזרי הדין אליהם הפנתה הסנגורית, כחלק מהפרשה הרחבה, בהם נגזרו על נאשמים, אשר הוגדרו כאנשי קש אך הואשמו בביצוע עבירות הכוללות כוונה להתחמק מתשלום מס ולסייע לאחר להתחמק כאמור, שהן במדרג הגבוה ביותר של עבירות המס, עונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, כמפורט להלן:

· ת"פ (ת"א) 55634-12-18 **מדינת ישראל נ' כהן** (23.9.2019) (להלן: "**עניין אריק כהן**"), במקרה זה הסכימו הצדדים במסגרת הסדר דיוני כי המאשימה תגביל עתירתה לעונש של 7 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית בעוד ההגנה תהיה חופשית בטיעוניה. על הנאשם נגזרו על ידי 7 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד קנס בסך ₪ 80,000 ומאסר על תנאי. במקרה זה דובר בנאשם אשר הופעל כאיש קש על ידי חיים מנחם ונרשם כבעליהן של שתי חברות, תוך שנתן לחיים מנחם הרשאה לעשות בהן שימוש כרצונו תמורת תשלום חודשי. סכום העבירות עמד על סך של ₪ 4,730,496, שהוא סכום דומה לסכום העבירות בעניינו. הנאשם הואשם כאמור בביצוע עבירות לפי סעיף 117(ב1) לחוק מע"מ, בכך שפעל במטרה לסייע לאחר להתחמק מתשלום מס, שהן עבירות מסוג פשע, ולצידן עונש זהה לזה שלמבצע העיקרי.

בעניין אריק כהן הבהירה המאשימה כי הסכימה להגביל את עתירתה לעונש בן 7 חודשי מאסר בפועל לאור נסיבות מיוחדות ויוצאות דופן בעניינו, לפיהן כנגד אריק כהן הוגש כתב אישום בשנת 2010 בגין חלקו בפרשה הנדונה, ובמסגרת אותו הליך נגזר דינו ל- 6 חודשי מאסר בפועל, כשהמדובר בעבירות דומות הנוגעות לאותן החברות בעניין הואשם בכתב האישום החדש. העבירות החדשות התגלו לדבריי ב"כ המאשימה רק לאחר שניתנה הכרעת הדין בתיק הקודם בעניינו. **בעניין אריק כהן** ציינתי כי ההסכמה העונשית בין הצדדים מקלה באופן חריג ואלמלא הנסיבות המיוחדות היה מקום לדחותה. בסופו של יום, לאור נסיבותיו הייחודיות של המקרה, חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות ללא הרשעה בעבירות נוספות מאז, השיהוי בהגשת כתב האישום וניסיונו של אריק כהן לשקם את חייו לפי תסקיר שהתקבל, אימצתי את הסכמת הצדדים באשר לטווח הענישה, וגזרתי את עונשו של הנאשם בתקרתו ל- 7 חודשי מאסר. בנוסף, הגם שהנאשם לא הסיר את המחדלים, לאור השיהוי, חלוף הזמן והאינטרס הציבורי הכולל בנסיבותיו הקונקרטיות של הנאשם, מצאתי לאפשר את ריצוי עונש המאסר בן ה- 7 חודשים אשר נגזר על אריק כהן בעבודות שירות. בנוסף נגזרו על הנאשם ₪ 80,000 קנס ומאסר על תנאי למשך 9 חודשים.

· ת"פ (ת"א) 22307-01-19 **מדינת ישראל נ' פלץ** (28.10.2020), במקרה זה הורשע הנאשם על יסוד

הודאתו במסגרת הסדר דיוני לפיו אף תוקן כתב האישום, בביצוע עבירות לפי סעיף 117(ב1) ו- 117(ב5) לחוק מע"מ. היקף העבירות עמד על סך 2,794,982 ₪. הוסכם כי המאשימה תגביל עתירתה לעונש של 9 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית וההגנה חופשיה בטיעוניה. באותו מקרה ציינתי נסיבות לקולא וביניהן שבתחילה לא ידע הנאשם, אשר הסכים להירשם כבעלים ומנהל של חברות, כי מבוצעות בהן עבירות, כשתפקידו בביצוע העבירות היה דומה לזה של אריק כהן והוא בגדר איש קש. בנסיבותיו המיוחדות של המקרה, ועל אף שמצאתי כי תקרת הענישה המוסכמת חורגת לקולא ממתחם העונש ההולם, מצאתי לאמץ את תקרת העונש המוסכמת ואף למקם בה את עונשו של הנאשם, בראי נסיבותיו. הנאשם לא הסיר את מחדלי כתב האישום, אך לאור העונש שנגזר בעניין אריק כהן כחלק מהפרשה הרחבה, ההליך הטיפול בו נמצא הנאשם, סיכויי שיקומו, ויתר נסיבותיו כמו גם חלוף הזמן המשמעותי, מצאתי להורות כי הנאשם ירצה את עונש המאסר בן ה- 9 חודשים בעבודות שירות, לצד קנס בסך 35,000 ₪, מאסר על תנאי למשך 9 חודשים וצו מבחן.

27. אמנם, בעניינם של **אריק כהן וגיא פלץ** הסכימו הצדדים על טווח ענישה, הם הוגדרו כאנשי קש בניגוד לנאשם, ונשקלו נסיבות מיוחדות בעניינם, כל אחד ונסיבותיו, כך שקשה לגזור גזרה שווה מעונש שנגזר עליהם. יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מכך שאריק כהן וגיא פלץ הואשמו כאמור בסעיפי העבירה במדרג הגבוה על פי חוק מע"מ, בעבירות מסוג פשע, בעוד הנאשם בענייננו הואשם בביצוע עבירות לפי סעיף 117(א) לחוק מע"מ כאמור, שהן עבירות מסוג עוון.

28. בראי כלל הפסיקה שפורטה לעיל, מבלי שנעלם ממני **שבעניין גיא פלץ** אף נטען בכתב האישום כי הנאשם הופעל בין היתר על ידי הנאשם כאן (אך בשים לב לכך שהנאשם לא הואשם בכך בתיק הנדון ובוודאי לא הורשע בכך), ובשים לב לסוג העבירות בביצוען הואשם הנאשם ולנסיבות ביצוע העבירות על ידו אשר פורטו לעיל, מתחם הענישה לעונש המאסר במקרה זה יקבע לכלל העבירות כאירוע, בין 8 ו- 20 חודשי מאסר בפועל.

29. בקשר למתחם הקנס, משבסוג עבירות אלה הקנס הוא ממין העבירה, קיימת חשיבות רבה גם בהטלת ענישה אשר תפגע בכיסו של הנאשם ותלמד כי אין אף רווח כלכלי לצד ביצוע. בעת קביעת מתחם הקנס נתתי דעתי לכלל הנסיבות המפורטות לעיל ולערכים המוגנים, ולצד זאת, לקשיי הכלכליים של הנאשם העולים מהמסמכים שהוגשו. במסגרת זאת לכך שמאז הפרשה עבר הנאשם הליך של פשיטת רגל (**ענ/5**) וניתן בעניינו צו הפטר בחודש יוני 2019 (**ענ/6**), למפורט **בענ/7 ו- ענ/8, ולענ/9** ממנו עולה כי הוא אף נדרש לסיוע קרן הרווחה של קופת החולים לרכישת תרופות. בנסיבות המתוארות מתחם הקנס יקבע בין 40,000 ו- 80,000 ₪.

העונש הקונקרטי לנאשם

30. במקרה דנן אין מקום לחריגה לקולא או לחומרה מהמתחמים אשר נקבעו. הנאשם, יליד שנת 1962, גרוש ואב ל-6 ילדים, 3 מתוכם קטינים שעל פי דבריו מצבם מורכב והם לומדים במסגרת בית ספרית מיוחדת. הנאשם עסק כל חייו בתחום השליחויות ועל פי תסקיר שירות המבחן, במועד עריכת התסקיר עסק בעבודות מזדמנות בתחום זה. הנאשם נעדר עבר פלילי למעט עבירה שאיננה מן העניין מתחום התכנון והבנייה, ובנוסף אי קיום צו בהקשר זה. נתתי דעתי לדברי הנאשם לשירות המבחן לפיהם מאז תחילת ההליך הוא מתמודד עם מורכבות בתחום הנפשי, מצב רוח ירוד

וקשיי שינה, ואף למפורט **בענ/1- ענ/4** אודות מצבו הרפואי והנפשי, לפיהם הנאשם סובל מאפקט דיכאוני, ממחלת הסוכרת וקשיים נוספים, כל אלה באים בין שיקוליי. מובן כי עונש מאסר מאחורי סורג ובריה יקשה מאוד על הנאשם במצבו ואף על בני משפחתו וילדיו הקטינים. בנוסף, שקלתי את מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, הליך פשיטת הרגל שעבר, ואת העובדה שכיום הוא נזקק כאמור לעזרת הקרן לרווחה של קופת החולים על מנת לרכוש תרופות להן הוא זקוק במצבו הרפואי (**ענ/9**) (**ענ/6-ענ/8**). נתתי דעתי גם לקושי הכללי כיום, הכלכלי והאחר, לאור התפרצות מגפת הקורונה.

31. נתתי דעתי להודיית הנאשם וחסכון הזמן השיפוטי לצידה, שהוא בעל משמעות, בפרט בשים לב לגילן של העבירות ולכך שכתב האישום מונה כ-120 עדי תביעה. לצד זאת, קיים קושי לקבוע כי בהודייתו נטל הנאשם אחריות מלאה למעשים. זאת בראי התרשמות שירות המבחן לפיה הנאשם מתקשה להתייחס באופן ביקורתי למעשיו, משליך את האחריות למצבו על גורמים חיצוניים ומתקשה בביקורת עצמית, כששירות המבחן אף הבהיר כי בנסיבות אלה אין מקום לתהליך של העמקה וטיפול ולהמלצה שיקומית בעניינו. חשוב לשוב ולציין כי גם לפני טען הנאשם לאחר שהודה כי לא ביצע את העבירות, ולאחר שהובהר לו כי אל לו להודות במעשים שלטענתו לא ביצע, חזר בו והבהיר כי הוא מודה בביצוע העבירות. בעת בחינת הנסיבות שקלתי גם את גורמי הסיכון המפורטים לעיל במצבו של הנאשם, ואת התרשמות שירות המבחן בדבר קשייו להיענות לגבולות. לצד זאת, את גורמי הסיכוי לשיקום אותם ציין שירות המבחן וביניהם ההתרשמות לפיה לאורך חייו השקיע הנאשם כוחות בשמירה על תפקוד תקין, רצונו לנהל אורח חיים נורמטיבי, וקיומן של מערכות תמיכה משמעותיות בחייו.

32. בעת בחינת הנסיבות הקונקרטיות בעניינו של הנאשם, אף לא ניתן להתעלם מכך שהנאשם לא פעל בכל דרך שהיא ולו לנסות ולהסיר את מחדלי כתב האישום. כידוע, להסרת המחדלים בסוג זה של עבירות משמעות רבה לקולא, יש בה כדי להעיד על נטילת אחריות אמיתית וחרטה כנה, ואף לתקן את הנזק הכלכלי שנגרם מביצוע העבירות (רע"פ 7851/13 **חדר עודה נ' מדינת ישראל** (3.9.2015)). אינני שותפה לתמיהת ב"כ הנאשם ולטענתה לפיה הנאשם אינו הגורם אשר אמור להסיר את מחדלי המס במקרה דנן. ויש להבהיר, משעל פי הודיית הנאשם ניהל הנאשם בפועל את הנאשמות 1 ו-2, גם אם יחד עם אחרים, העובדה שביצע את העבירות החמורות פחות על פי כתב האישום מבין הנאשמים, איננה פוטרת אותו מאחריות לנזק שנגרם מביצועו, אף לא בפן הכספי.

33. בנסיבות המתוארות, באופן רגיל לא היה זה נכון למקם את עונשו של הנאשם בסמוך לרף התחתון של מתחם הענישה, לאור עיקרון ההלימה, והכלל לפיו בסוג זה של עבירות שיקולי הרתעה ובכללם הרתעת הרבים מקבלים בכורה על פני נסיבות אישיות, כשדרך המלך, ודאי בהיקפי עבירות כמו במקרה דנן שמחדליהן לא הוסרו, היא לגזירת עונשי מאסר מאחורי סורג ובריה. האמור נכון ביחס לעבירות מס הכוללות כוונה להתחמק מתשלום מס וגם לאלה הקלות יותר, כמו בעניינינו, שאין כוללות כוונה כאמור. יחד עם זאת, במקרה זה לא ניתן להתעלם מחלופי הזמן המשמעותי והשיהוי שבהגשת כתב האישום לו לא ניתן כל הסבר. העבירות המפורטות בכתב האישום נעברו בשנים 2010-2011, לפני כ-10-11 שנה. על פי הנספחים המצורפים לתיק והתאריך על גביהם, חקירת התיק בוצעה בשנת 2013 אך כתב האישום הוגש רק בחודש ספטמבר 2019. אמנם ידוע כי חקירות מהסוג הנדון אורכות זמן לא מבוטל בדרך כלל, ואף כי ביצוע העבירות מסוג זה אינו מתגלה בדרך כלל מיד עם ביצועו. יחד עם זאת, במקרה זה המדובר בחלופי זמן ושיהוי שיש בו כדי להוות שיקול ממשי לקולא בעת מיקומו של הנאשם בגדרי מתחם הענישה.

34. כידוע, על פי סעיף 40א(10) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**") שיקולי חלופי זמן נשקלים בעת קביעת מיקומו של הנאשם בגדרי מתחם הענישה שנקבע. בע"פ (מרכז) 57577-02-19 **ילדרים נ' מדינת ישראל** (21.11.2019) (להלן: "**עניין ילדרים**") שב וקבע בית המשפט המחוזי כי שיהוי בהגשת כתב אישום יכול להביא להקלה ממשית בעונש, "**בהתחשב, בין היתר, במשך השיהוי וטעמיו, בחומרת העבירה וטיבה, בנוק שנגרם לנפגע העבירה ובתרומת התנהלותו של הנאשם לעיכוב**". בהקשר זה הפנה בית המשפט למקרים בהם הקל בית המשפט העליון בענישה משלא ניתן הסבר לשיהוי אשר היה נעוץ בהתנהלות התביעה כדוגמת ע"פ 4603/17 **אדרי נגד מדינת ישראל** (16.7.2019) (פסקה 33), וע"פ 7989/17 **דשקוב נגד מדינת ישראל** (18.4.2018) (פסקה 11). ראו עוד עפ"ג (מרכז) 43947-05-16 **פדידה נ' מדינת ישראל** (8.11.2016).

35. **בעניין ילדרים** קבע בית המשפט המחוזי כי המדובר בשיהוי ממשי שהביא להגשת כתב-אישום כ-6-7 שנים ממועד ביצוע העבירות, מבלי שניתן הסבר מניח את הדעת לכך על ידי המאשימה. בין היתר משכך, מצא בית המשפט המחוזי להקל בעונש המאסר שנגזר על הנאשם אשר ביצע עבירות מס על פי סעיף 220 לפקודה וסעיף 117(ב) לחוק מע"מ, באופן ממשי, ולהעמידו על מאסר בן 9 חודשים אשר ירוצה בעבודות שירות, חלף 16 חודשי מאסר בפועל. ראו גם: עפ"ג (ת"א) 6117-09-16 **פרי נ' פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה** (14.12.2016). כן ראו: הצעת חוק העונשין (תיקון מס' 128 הבניית שיקול הדעת המשפטי בענישה), התשע"ו-2016 מיום 27.6.2016 בה מוצע, בין היתר, להוסיף כנסיבה נוספת שאינה קשורה לביצוע העבירה, המצדיקה אף חריגה ממתחם העונש ההולם במקרים מתאימים, חלופי פרק זמן ארוך במיוחד מעת ביצוע העבירה, וכן את התנהגות רשויות אכיפת החוק מקום בו עמדה בסתירה מהותית לעקרונות צדק והגיונות משפטית. יש לתת משקל ממשי לקושי שחוזה הנאשם לחיות תחת עננת החשדות הפליליים משך שנים ארוכות, במקרה זה קושי זה אף קיבל אותותיו במצבו הנפשי כמפורט בתסקיר ובמסמכים הרפואיים שהגיש. בנוסף, כפי שנקבע בפסיקה, גם האפקטיביות שבהרתעה נפגעת מקום בו נגזר עונש על נאשם שנים כה ארוכות מאז ביצוע העבירות והחקירה.

36. סוף דבר - במקרה דנן, בפרט נוכח השיהוי וחלופי הזמן המשמעותי, לצד סוג העבירות שבביצוען הורשע הנאשם, נסיבות ביצוען על ידו, מתחם הענישה אשר נקבע, ועונש המאסר שנגזר על מעורבים נוספים בפרשה הרחבה לריצוי בעבודות שירות, על ההבחנה בין עניינם לעניינו של הנאשם (**עניין אריק כהן ועניין גיא פלץ**), בראי הודיית הנאשם, חיסכון הזמן השיפוטי על ידו והעדרו של עבר פלילי רלבנטי, חרף אי נטילת אחריות מלאה על ידו והעובדה שלא הסיר את המחדל, לאור נסיבותיו האישיות המורכבות, מצאתי לגזור את עונש המאסר לנאשם קרוב לתחתית מתחם הענישה גם אם לא בתחתיתו - ולביצעו בעבודות שירות.

37. אשר על כן, אני גוזרת על **הנאשם 4** את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 9 חודשים שירוצה בדרך של עבודות שירות על פי חוות דעת הממונה על עבודות השירות באילן - מרכז הכשרה ושיקום, רח' הברזל 1ב' תל אביב. הנאשם יתייצב ביום 6.4.2021 שעה 8:00 במפקדת מחוז מרכז, יח' עבודות שירות, רמלה. מובהר כי יתכנו שינויים במקום העבודה ושעות העבודה כמפורט בחוות דעת הממונה על עבודות השירות. הובהרה לנאשם המשמעות של אי עמידה בעבודות שירות. הנאשם יבצע עבודות שירות למשך 6.5 שעות יומיות,

ובהתאם למגבלותיו הרפואיות בהתאם להמלצת הממונה על עבודות השירות.

ב. מאסר על תנאי למשך 9 חודשים לתקופה של 3 שנים, והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירת המס מסוג פשע על פי חוק מס ערך מוסף, תשל"ו - 1975.

ג. קנס בסך 45,000 ₪ או 3 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-24 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 1.4.2020. לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון מידי. שיעור הקנס נקבע בשים לב לקשייו הכלכליים של הנאשם ולקושי הכללי בתקופה זו.

המזכירות תעביר עותק גזר הדין לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.

5129371 זכות ערעור כחוק תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי בתל אביב.

546783

ניתן היום, כ"ט טבת תשפ"א, 13 ינואר 2021, בהעדר הצדדים.